

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.442/2012/5.szám

A Kúria a dr. Horváth Gábor ügyvéd, által képviselt felperes neve felperesnek a jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal Földhivatala (I.rendű alperes címe) alperes ellen ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében - melyben az alperes pernyertességének előmozdítása végett a dr. Marosvári Tamás (fél címe 2) ügyvéd által képviselt beavatkozott - a Pécsi Törvényszék 2012. április 23-án kelt 7.K.20.227/2012/5. számú ítélete ellen az alperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - az alulírott napon - tárgyaláson kívül meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Pécsi Törvényszék 7.K.20.227/2012/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek és az alperesi beavatkozónak 15 nap alatt 40.000-40.000 (negyvenezer-negyvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget, valamint az államnak - külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a Körzeti Földhivatalnál 2011. június 3-án iktatott beadványában az általa megjelölt külterületi ingatlanokra földhasználati jogának a bejegyzését kérte. Az elsőfokú földhivatalhoz 2011. október 10-én érkezett Város Polgármesteri Hivatala jegyzőjének átirata, melynek melléklete volt a beavatkozó által írásban benyújtott előhaszonbérletre tett jogosultsági nyilatkozat, ebben a beavatkozó kijelentette, hogy a termőföldről szóló 1994. évi LV. Törvény (a továbbiakban: Ftv.) 21.§ (1) bekezdés c) és (2) bekezdés b) pontja, valamint (3) bekezdése szerint minősülő előhaszonbérletre jogosult. A beavatkozási nyilatkozat mellékletét képezte a Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatósága által 2011. március 23-án kiállított igazolás, mely szerint a beavatkozó szám alatt legalább egy éve folyamatosan és jelenleg is sertés és

méh tartó telepet üzemeltet, mely tény a hatóság az Ftv. 21.§(4) bekezdésében biztosított jogkörében igazol.

A Körzeti Földhivatal 2011. október 20-án kelt számú végzésével a felperes által a perbeli ingatlanokra vonatkozóan benyújtott földhasználati jog bejegyzés iránti kérelmet elutasította. A végzés indokolása szerint az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a haszonbérleti szerződés a haszonbérbe adó és a beavatkozó között jött létre.

Az elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezésében a felperes többek között arra hivatkozott, hogy a beavatkozó jogszerűtlenül használta fel a Megyei Szakigazgatási Hivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóság igazolását, mivel az ajánlat közlését egy évvel megelőzően nem működtetett állattartó telepet közszécsben.

A másodfokú eljárás során az alperes megkereste a Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatóságát az előhaszonbérlethez kiadott állattartás igazolása tárgyában. A megkeresett igazgatóság 2011. december 2-án kelt válasziratában úgy nyilatkozott, hogy a korábban megadott adatokat hivatalosnak kell tekinteni, melyek alapján a beavatkozó 2009. május 10-e óta mézelő méheket, 2010. január 1-je óta sertést tart a tartási helyen.

Az alperes a 2012. január 4-én kelt számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta megállapítva, hogy a beavatkozó a perbeli ingatlanok tekintetében a haszonbérleti ajánlat tartalmával megegyező elfogadó nyilatkozatot nyújtott be, az általa tett állattartói nyilatkozat jogszerű, azt az elsőfokú földhivatal helyesen fogadta el az előhaszonbérlet igazolására.

Az alperesi határozat felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében a felperes annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra történő kötelezését kérte állítva, hogy az alperes megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 83.§ (5) bekezdésében foglaltakat. Fenntartotta azon előadását, hogy a hatósági bizonyítvány valótlan tartalmú. Állította, hogy a körzeti földhivatalnak kellett volna a felperesi indítványra figyelemmel vizsgálni a tényleges állattartó tevékenységet a beavatkozó ingatlanán.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérte hivatkozva arra, hogy az alperes a hatósági bizonyítvány tartalmát nem vizsgálhatja felül.

A bíróság ítéletével az alperes keresettel támadott határozatát az

elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Ítéletének indoklásában kifejtette, hogy tévesen helyezkedett az alperes arra az álláspontra, hogy az ingatlan-nyilvántartási hatósági eljárásban a hatósági bizonyítvány tartalmát megkérdőjelezni nem lehet, azt a felperes nem vitathatja. Rámutatott, hogy a hatósági bizonyítvány esetén a Ket. 83.§ (5) bekezdése az ellenérdekű felet kötelezi bizonyításra, azonban - a bíróság álláspontja szerint - a perbeli esetben a bizonyítás egyedüli lehetséges módja az lett volna, hogy a hatóság a helyszínen ellenőrzi az állattartás tényleges megvalósulását. Ezen kötelezettségét az alperes elmulasztotta, így megszegte a Ket. 83.§ (5) bekezdésében foglalt jogszabályi előírást, ezért a bíróság az alperesi határozatot jogszabálysértőnek találta és a *Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.)* 339.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú hatósági határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, egyben az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte. Előírta, hogy az új eljárás során a beavatkozó előhaszonbérleti jogosultságát az Ftv. 21.§ (1) bekezdés c) pontjában, (2) bekezdés b) pontjában, valamint (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ismételten újra kell vizsgálni, fel kell hívni a beavatkozót ezek igazolására. Amennyiben a beavatkozó előhaszonbérleti jogosultsága már az (1) bekezdés c) pontja és ezen belül a (2) bekezdés b) pontjában foglaltak alapján fennáll, úgy sürgősen a (3) bekezdésben foglalt feltételek további vizsgálata. Amennyiben viszont ez nem áll fenn, úgy a (3) bekezdésben foglalt feltételek vizsgálata körében a hatósági bizonyítvány tartalmát a felperesi hivatkozások körében vizsgálni kell, meg kell győződni arról, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valós.

A jogerős ítélet felülvizsgálata iránt az alperes nyújtott be kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és a felperesnek a felülvizsgálati eljárás költségeiben történő marasztalását kérte. Hivatkozott arra, hogy a Ket. 83.§ (5) bekezdésében írtak alapján a hatósági bizonyítvány tartalmi valótlansága tekintetében a felperest terhelte a bizonyítási kötelezettség. A felperes azonban csak állított valamit, az állítását azonban nem bizonyította. Fenntartotta azon álláspontját, hogy a más hatóság által kiállított iratot nem áll módjában felülvizsgálni és kérte annak figyelembevételét, hogy a másodfokú eljárás során bizonyítási eljárást folytatott le, amikor megkereste az állategészségügyi hatásköröket gyakorló hatóságot az ügyfél földhivatalnál előterjesztett fellebbezésében megfogalmazott állításainak szó szerinti idézésével. Kifejtette, hogy az ítéletben előírt helyszíni ellenőrzés elvégzésével a bizonyítvány kiállítására jogosult szerv hatáskörét vonta volna el. Egyebekben pedig a jogszabályban foglalt rendelkezések betartását a Ket. 88.§-a szerint csak hatáskörének keretei között végezhetné volna el. Ezek azonban a korábban kifejtettek szerint nem álltak fenn.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, az alperesnek a felülvizsgálati eljárás költségeiben való marasztalását kérte előadva, hogy az eljárásban már a kezdetektől fogva jelezte, hogy a beavatkozó nem működtet állattartó telepet telephelyén. Hivatkozott arra, hogy e körben a bejelentésen túlmenően bizonyítani nem tud, ugyanakkor kérte, hogy az elsőfokú hatóság tartson helyszíni szemlét. Ezen indítványát a másodfokú eljárásban is fenntartotta, azonban a másodfokú hatóság sem rendelt el helyszíni szemlét, csupán ismételten megkereste az állategészségügyi igazgatóságot az igazolás megküldése érdekében. Megalapozottnak tartotta azon ítéleti megállapítást, hogy a másodfokú hatóság nem vizsgálta a hatósági bizonyítvány tartalmának valóságát.

A beavatkozó észrevételében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását és a felperesnek a peres eljárás költségeiben való marasztalását kérte állítva, hogy a törvényszék a vonatkozó jogszabályi rendelkezések helytelen értelmezésével és alkalmazásával hozta meg döntését, mert a felperes a közigazgatási eljárás során csupán állította de nem bizonyította, hogy a beavatkozó nem működtet állattartó telepet községben. Véleménye szerint az élelmiszerlánc-biztonsági és állategészségügyi igazgatóság igazolásában foglaltak helyszíni ellenőrzésével az ingatlanügyi hatóság más hatóság hatáskörébe tartozó ügyben járt volna el.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§ (1) bekezdésének alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen megállapított tényállásból helytelen következtetésre jutott, amikor kifejtette, hogy ugyan a Ket. 83.§ (5) bekezdése az ellenérdekű felet kötelezi bizonyításra, azonban a perbeli esetben e bizonyítás egyedüli lehetséges módja az lett volna, ha a hatóság a helyszínen ellenőrzi az állattartás tényleges megvalósulását.

Az Ftv. 21.§ (3) bekezdésében foglaltak szerint az állattartó telep üzemeltetőjét az ingatlan-nyilvántartásban szántó, rét, legelő, valamint fásított terület művelési ágban nyilvántartott termőföldre - a 21.§ (1) bekezdés a) pontjában foglalt személyekkel azonos sorrendben - előhaszonbérleti jog illeti meg feltéve, hogy

- a) az állattartó telep és halastó a 3.§ m) pontjának 1-2. alpontjai szerinti település valamelyikén fekszik, és
- b) az állattartó telepet és halastavat a haszonbérletre vonatkozó ajánlat közlésének időpontjában, valamint az azt megelőző legalább egy éve folyamatosan működteti.

A 21.§ (4) bekezdése szerint az állattartó telep és halastó működtetését igazolni kell. Az igazolás céljára szolgáló hatósági bizonyítványt az üzemeltető kérelmére az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv adja ki.

Ezen törvényi előírásnak megfelelően a Megyei Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatósága által 2011. március 23-án kelt igazolást hatósági bizonyítványnak kell tekinteni, annak igazolására, hogy a beavatkozó sertés és méh tartó telepét a megadott cím alatt legalább egy éve folyamatosan és jelenleg is üzemelteti.

A felperes a kiadott hatósági bizonyítvány tartalmát vitatta.

A Ket. 83.§ (5) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a hatósági bizonyítvány ellen az ellenérdekű ügyfél nem élhet fellebbezéssel, de a hatósági bizonyítvány felhasználási célja szerinti eljárásban bizonyíthatja, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan.

Ha a hatósági bizonyítvány tartalmának valótlanságát az a hatóság vagy más szerv állapítja meg, amelynek eljárásában az ügyfél a hatósági bizonyítványt felhasználta, a hatósági bizonyítványban foglaltak valótlanságáról az általa feltárt bizonyítékok ismertetésével tájékoztatja a hatósági bizonyítványt kiadó hatóságot [Ket. 83.§ (6) bek.].

Ezen jogszabályi előírásra figyelemmel tehát a felperes az ingatlan-nyilvántartási eljárásban bizonyíthatta a hatósági bizonyítvány valótlanságát.

A perbeli iratokból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes az eljárás során mindvégig csak állította de nem bizonyította a hatósági bizonyítvány valótlan tartalmát, annak igazolására bizonyítási indítványt nem tett.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a perbeli esetben a bizonyítás egyedüli lehetséges módja az lett volna, hogy a hatóság a helyszínen ellenőrzi az állattartás tényleges megvalósulását.

Ezen jogi okfejtést azonban a Kúria nem osztotta, mert a bizonyítási kötelezettség a felperest, mint ellenérdekű felet terhelte. A felperes azonban bizonyítási indítványt nem tett, tanút nem jelentett be, szakvélemény beszerzését nem kérte, csak állította de nem bizonyította, hogy a hatósági bizonyítvány tartalma valótlan.

Az alperes határozata tehát a Ket. 83.§ (5) bekezdésében foglaltakat alapul véve jogszerű, ezért a Kúria az alaptalan keresetnek helyt adó jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a alaptalan keresetet elutasította.

Megjegyzi a Kúria, hogy a felperes a hatósági bizonyítvány

felhasználási célja szerinti ingatlan-nyilvántartási eljárásban volt jogosult bizonyítani, hogy a kiadott hatósági bizonyítvány tartalma valótlan, melynek következtében mind az első, mind a másodfokú földhivatalnak, ha hatósági bizonyítvány tartalmának valótlan-sága körében kellett volna - megfelelő felperesi bizonyítási indítvány esetén - vizsgálnia, még az esetben is, ha ez hatáskörének keretein kívül esik. Az ehhez szükséges hatáskört ugyanis adott esetben a Ket. 83.§ (5) bekezdése biztosítja.

Az elsőfokú és a felülvizsgálati eljárásban pereszes felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes és az alperesi beavatkozó jogi képviselőjével felmerült eljárési költség megfizetésére.

A pereszes felperes a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2013. március 5.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, előadó bíró,
Jánosné dr. sk. bíró, Dr. Kovács Ákos sk. bíró

Bauer